

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoE/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201324
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815201324.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8, IČO: 30807484, vo veci pobočky Prievidza, so sídlom Prievidza, Matice slovenskej 10, proti povinnému: JSJ COMPANY s. r. o., so sídlom Handlová, Odbojárův 43, IČO: 46 355 898, o vymoženie 477,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. novembra 2016, č.k. 9Er/228/2015-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie oprávneného proti výroku o nároku na náhradu trov exekúcie o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h), § 58 ods. 1 Ex. por. Uviedol, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnej exekútorke dňa 28.01.2015 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie istiny 477,48 Eur, na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi, č.k. 700-1011867814-GC04/14 zo dňa 12.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.01.2015. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnej exekútorke - JUDr. Andrei Nemčíkovej udelené súdom dňa 13.02.2015. Súdna exekútorka v podnete na zastavenie exekúcie zo dňa 10.02.2016 v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Ex. por. uviedla, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie na základe opakovane vykonaných lustrácií. Súdna exekútorka počas trvania exekučného konania opakovane uskutočňovala zisťovanie majetkových pomerov povinného. Bol vydaný príkaz na začatie exekúcie a následne príkaz na vykonanie prikázanim pohľadávky z účtu v banke (VÚB a.s.), výsledkom bolo vymoženie peňažných prostriedkov v prospech oprávneného vo výške 0 Eur. Bola vykonávaná lustrácia, či povinný na adrese v živnostenskom registri má fungujúcu prevádzku za účelom vykonávania súpisu hnutelných vecí, následne bolo súdnou exekútorkou zistené, že prevádzka neexistuje. Súdna exekútorka vykonala osobnú návštevu na známych adresách povinného bez akéhokolvek zistenia, kde by sa povinný mohol nachádzať. Súdna exekútorka na základe súčinnosti so súdom zistila, že proti povinnému je vedených niekoľko exekučných konaní, a to v súvisiacom exekučnom konaní. Lustrovaním súdnou exekútorkou na portáli www.crz.gov.sk <<http://www.crz.gov.sk>> za účelom preverenia povinného na verejnom obstarávaní a iných verejne dostupných internetových portálov za účelom overenia majetkových pomerov povinného dospela k negatívnemu výsledku. Ďalej súdna exekútorka uviedla, že voči povinnému sa vedie trestné konanie vo veci neodvedenia dane a poistného. Ďalej uviedla, že na predmetnom Exekútorskom úrade sa vedie proti povinnému 11 exekučných konaní. Počas exekučného konania bola uhradená na účet oprávneného suma vo výške 477,48 Eur dňa 22.04.2015. Na trovy exekúcie nebola vykonaná úhrada. Súdna exekútorka ďalej uviedla, že povinný nemá na účtoch v bankách peňažné pohľadávky, taktiež neexistuje žiadna prevádzka, na ktorej by bolo možné vykonať súpis hnutelných vecí za účelom uspokojenia pohľadávky v exekučnom konaní, nie je vlastníkom nehnuteľností ani motorových vozidiel. Lustráciou v súvisiacich exekučných konaní bolo zároveň zistené, že povinný bol ako zamestnávateľ

evidovaný do februára 2015 a v súčasnosti nezamestnáva žiadnych zamestnancov. Súd prvej inštancie mal tieto tvrdenia preukázané na základe predloženého exekučného spisu. Z úradnej činnosti mal taktiež preukázané, že na povinného je vedených 24 exekučných konaní. Vzhľadom na preukázanú nemajetnosť povinného bol súd prvej inštancie názoru, že sú splnené podmienky predpokladané ustanovením § 57 ods.1 písm. h) Ex. por., t. j. majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, a preto exekúciu zastavil. Nárok na náhradu trov exekúcie (výrok II.) odôvodnil § 200 ods. 5, § 203 ods. 2 Ex. por., § 262 ods. 1 a § 470 ods. 1 CSP. Nakoľko súd prvej inštancie zastavil konanie, v zmysle § 262 ods. 1 CSP, ktorý je vo vzťahu k Ex. por. lex generalis, rozhodoval o nároku na náhradu trov konania. V zmysle § 203 ods. 2 Ex. por. priznal súdnej exekútorke nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému. Súd prvej inštancie uviedol, že po právoplatnosti uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

2. Proti výroku II. tohto uznesenia podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý nesúhlasil s výrokom o trovách, o ktorom spolu s výrokom o zastavení exekúcie rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 203 Ex. por. Oprávnený ani pri náležitej opatrnosti nemal a nemohol mať pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému vedomosť o možnej budúcej nemajetnosti. Vymáhaná pohľadávka bola povinným uspokojená v plnom rozsahu dňa 21.04.2015 v pokladni oprávneného, o čom bola poverená súdna exekútorka informovaná. Oprávnený poukázal na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2008, sp. zn. I. ÚS 377/08-13 a zo dňa 24.01.2008, sp. zn. IV. ÚS 27/08, podľa ktorého nárok na náhradu trov exekúcie je nárokom, ktorý má základ v ustanoveniach práva procesného, a nie v ustanoveniach práva hmotného. Ako ďalej ústavný súd poznamenal, skutočnosť, že v konečnom dôsledku môže nastať stav, keď nebudú uspokojené všetky nároky exekútorke pri výkone exekúcie, nemusí viesť k protiústavným dôsledkom. Toto riziko, ktoré exekútorka nesie je odôvodnené a do značnej miery kompenzované jej v podstate monopolným postavením pri výkone exekúcie. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Musselle proti Belgicku, rozsudok zo dňa 23.11.1983, séria A, č. 70), v ktorom bolo zdôraznené, že riziko s výkonom určitej profesie (citované v prípade advokáta), kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu, je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie. Oprávnený žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že súdnej exekútorke nárok na náhradu trov exekúcie neprizná.

3. Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého uznesenia, zaoberal sa tým, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený (oprávnenou osobou), ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

5. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Ex. por., ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 200 ods. 5 Ex. por. v znení účinnom do 31.03.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

8. V predmetnej veci oprávnený napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o priznaní nároku na náhradu trov exekúcie súdnej exekútorke, keď obsahu odvolania oprávneného je zrejmé, že jeho nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesmeruje voči samotnému zastaveniu exekúcie, no nesúhlasí s dôvodom, pre ktorý je potrebné exekúciu zastaviť, pričom v tejto súvislosti žiadal zmeniť napadnutého rozhodnutie vo výroku o trovách exekúcie.

9. Odvolací súd odvolanie oprávneného posúdil podľa obsahu a má za to, že ho treba považovať za odvolanie len do výroku o náhrade trov exekúcie, keďže oprávnený sa aj v petite odvolacieho návrhu výslovne domáha zmeny uznesenia súdu prvej inštancie len vo výroku o náhrade trov exekúcie.

Odvolanie oprávneného tak smeruje proti výroku rozhodnutia, proti ktorému odvolanie podľa zákona prípustné nie je.

10. Trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený v § 200 a nasl. Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017), pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie odvolanie nepripúšťa. Ak by zákonodarca chcel pripustiť proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, bol by to vyjadril v Exekučnom poriadku tak, ako to je pri iných inštitútoch v exekučnom konaní uvedené priamo v Exekučnom poriadku. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie, preto odvolací súd, s prihliadnutím na dôkaz opaku (a contrario), odvolanie v tejto časti ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).